

12.6 AU BIANG, KRANG VÀ THẦN SÉT

Chuyện kể rằng ngày xưa có hai anh em Biang và Krang nuôi được ba mươi con bò, ba chục con trâu. Một hôm N'Glash (thần Sét) đánh chết liền một lúc mười lăm con bò, mười lăm con trâu. Biang và Krang tức tối lắm.

Không làm gì được thần Sét ở trên cao, anh em Biang và Krang bèn mài hai con dao sắc, buộc chó dưới bụi nứa nhiều gai, lấy hòn đá mài cưa răng cho chó kêu ăng ăng suốt ngày. Biết Biang và Krang làm trò chọc tức, thần giáng Sét xuống nhưng vì bụi nứa chẳng chịt gai nên đánh hụt. Hai anh em tiếp tục cưa và chó tiếp tục kêu... Thần Sét tức tốc phải nhảy xuống trừng phạt. Nhưng thần Sét vừa đặt chân xuống đất, Biang và Krang đã xông vào chém. Không kịp trở tay nên dương vật thần Sét đã bị Biang và Krang chém đứt đôi rớt lại một nửa.

Đau quá, thần Sét biến mất và đêm ấy trong giấc ngủ, thần phải lén lút đến báo cho Biang và Krang biết:

- Ta đã thử sức nhau. Nhưng biết vậy chứ đừng kể cho ai hay nhé!

Họ làm hòa với nhau trong giấc mơ. Nhưng cũng từ đấy, mỗi khi trời sấm sét (thần Sét ra oai), cháu chắt của Biang và Krang không còn sợ nữa, vì tổ tiên của họ đã từng đánh thắng thần.

Riêng vật kén bị rớt lại của thần Sét lâu ngày đã hóa đá, một tảng đá tròn to và đến nay còn giữ lại được ở núi R'Bang Đăng thuộc vùng Dak Búc So.

Điều Hùng kể

(Trích *Truyện cổ các dân tộc Tây Nguyên*, Nhiều tác giả, NXB Văn hóa dân tộc, trang 382-383)